

2 โครินธ์ (TNBT)

2 โครินธ์

2 โครินธ์ 1

คำนำและคำอวยพร

¹ จดหมายนี้เขียนโดยเปาโล ผู้เป็นอัครทูตของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ตามความประสงค์ของพระเจ้า และทิโมธีน้องชายของพวกเรา ถึง ชุมชนของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์ และวิมุตติชนทั้งหลายที่อยู่ท่ามกลางทอลอคาญา ² ขอพระคุณ สันติภาพ และสันติสุขซึ่งมาจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อของพวกเรา และจากพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ พระเจ้าผู้เป็นนาย จงมีแก่พวกท่านทั้งหลายเถิด

พระเจ้าเป็นผู้ให้กำลังใจในพระผู้เป็นพระศรีอารีย์

³ จงยกย่องสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นพ่อแห่งพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของพวกเรา พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้มีความเมตตา และพระเจ้าแห่งการให้กำลังใจทุกอย่าง ⁴ พระองค์เป็นผู้ให้กำลังใจเราในความทุกข์ยากทั้งหลายของเรา เพื่อเราจะสามารถให้กำลังใจคนเหล่านั้นที่มีความทุกข์ยากอย่างใดอย่างหนึ่งได้ โดยการให้กำลังใจซึ่งพวกเราได้รับจากพระเจ้า ⁵ เพราะว่าพวกเรามีส่วนทนทุกข์กับพระผู้เป็นพระศรีอารีย์มากจนใด การให้กำลังใจของเราเนื่องจากพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ก็มากจนนั้น ⁶ ที่พวกเราทนความทุกข์ยากนั้น ก็เพื่อให้พวกท่านทั้งหลายได้รับกำลังใจและความหลุดพ้น และที่พวกเราได้รับกำลังใจนั้น ก็เพื่อให้พวกท่านทั้งหลายได้รับกำลังใจด้วย ซึ่งพวกท่านทั้งหลายจะได้รับเมื่ออดทนสู้กับความทุกข์เหมือนกับที่พวกเราได้ออดทนนั้น ⁷ เราจึงมีความหวังแน่นอนในพวกท่านทั้งหลาย เพราะเรารู้ว่าท่านทั้งหลายได้มีส่วนในความทุกข์ยากจนใด ท่านทั้งหลายจะได้มีส่วนในการให้กำลังใจกันนั้น

สิ่งที่เปาโลอยากให้ชาวโครินธ์รู้

⁸ พี่น้องทั้งหลาย พวกเราอยากให้ท่านรู้ถึงความทุกข์ยากที่เกิดกับเราในมณฑลเอเชีย ซึ่งทำให้เราหนักใจเหลือกำลัง จนเราเกือบหมดหวังที่จะเอาชีวิตรอดมาได้ ⁹ ความจริงพวกเราคิดว่าเราถึงที่ตายแล้ว แต่ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อให้เราไว้วางใจในตัวเอง แต่ให้ไว้วางใจในพระเจ้าผู้ให้คนทั้งหลายเป็นขึ้นมาจาก

ความตาย ¹⁰ พระองค์ช่วยให้พ้นจากความตาย และพระองค์จะช่วยเหลืออีก พวกเราไว้วางใจพระองค์ว่า พระองค์จะช่วยเหลือต่อไปอีก ¹¹ พวกท่านทั้งหลายจะช่วยเหลือเราได้ด้วยการอธิษฐานสวดอ้อนวอนเพื่อเรา เพื่อว่าคนทั้งหลายจะได้ขอบคุณเพราะเรา เนื่องจากของประทานที่พระองค์ให้แก่เรา อันเป็นการตอบคำอธิษฐานสวดอ้อนวอนของคนทั้งหลายเหล่านั้น

สิ่งที่ทำให้ท่านเปาโลชื่นชมยินดี

¹² นี่เป็นสิ่งที่เราชื่นชมยินดีได้ คือใจสำนึกผิดชอบของเราเป็นพยานว่าเราได้ประพาศิตนเป็นที่ประจักษ์แก่โลก และยิ่งกว่านั้นก็คือการประพาศิตต่อท่านทั้งหลาย ด้วยใจบริสุทธิ์ และด้วยความจริงใจซึ่งมาจากพระเจ้า และไม่ใช้ตามปัญญาฝ่ายโลก แต่ตามพระคุณของพระเจ้า ¹³ เพราะว่าเราไม่ได้เขียนเรื่องอื่นถึงท่าน นอกจากเรื่องซึ่งท่านได้อ่านและยอมรับแล้ว และข้าพเจ้าก็หวังว่าท่านจะยอมรับโดยตลอด ¹⁴ ตามที่พวกท่านยอมรับเราบ้างแล้วว่า ในวันของพระเยซู พระเจ้าผู้เป็นนาย ท่านก็ภูมิใจในพวกเราได้ เหมือนกับที่พวกเราภูมิใจในพวกท่าน

เปาโลบอกชาวโครินธ์ถึงแผนการที่จะทำ

¹⁵ เพราะข้าพเจ้ารู้สึกแน่ใจในเรื่องนี้ ตอนแรกข้าพเจ้าอยากจะไปเยี่ยมยามพวกท่านก่อน เพื่อท่านจะมีความยินดีสองเท่า ¹⁶ ข้าพเจ้าอยากจะแวะเยี่ยมพวกท่าน ระหว่างที่เดินทางไปยังมณฑลมาซิโดเนีย และเมื่อข้าพเจ้ากลับจากมณฑลมาซิโดเนีย ก็จะแวะเยี่ยมท่านอีก ท่านก็จะได้ส่งให้ข้าพเจ้าออกเดินทางไปยังมณฑลยูเดีย ¹⁷ ฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าต้องการที่จะทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าเป็นคนโลเลหรือ? หรือสิ่งที่ข้าพเจ้าวางแผนไว้ เป็นการวางแผนอย่างคนไม่รู้จักพระเจ้าหรือ? ซึ่งพร้อมที่จะกล่าวว่า มา ไม่มา แบบส่งๆ หรือ?

พระสัญญาของพระเจ้าเป็นความจริง

¹⁸ แต่พระเจ้าเป็นผู้สัตย์ซื่ออย่างแน่นอนฉันใด คำของเราที่พูดกับท่านก็ไม่ใช่คำ รับ หรือปฏิเสธไปโดยไม่จริงใจฉันนั้น ¹⁹ เพราะว่าพระโอรัสของพระเจ้าคือพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ ผู้ซึ่งพวกเราคือข้าพเจ้ากับสิลวานัสและทิโมธี ได้เผยแพร่แก่พวกท่านนั้น ไม่ใช่จริง ไม่จริงส่งเดชไป แต่โดยพระองค์นั้นล้วนแต่จริงทั้งหมด ²⁰ พระสัญญาทั้งหลายของพระเจ้านี้ก็เป็นความจริงโดยพระเยซู เพราะเหตุนี้เราจึงพูดว่าสาธุโดยพระองค์ เป็นที่ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า ²¹ ผู้ที่ตั้งเรากับท่านทั้งหลายไว้ในพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ และได้แต่งตั้งเราไว้ในวันนั้น ก็คือพระเจ้า ²² และพระองค์สัตราเราไว้ และประทานพระวิญญาณไว้ ในใจของเราเป็นมัดจำด้วย

คำขอของท่านเปาโล

²³ ขอพระเจ้าเป็นพยานฝ่ายจิตใจของข้าพเจ้าว่า ที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้ไปถึงเมืองโครินธ์นั้น ก็เพื่อจะดโทษพวกท่านไว้ก่อน ²⁴ เราไม่ใช่เป็นนายบังคับความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าของพวกท่าน แต่ว่าเราเป็นผู้ช่วยเหลือ เพื่อท่านจะรับความยินดี เพราะท่านตั้งมั่นอยู่ด้วยความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าแล้ว

2 โครินธ์ 2

คำบอกเล่าถึงสิ่งที่ท่านเปาโลจะทำ

¹ แต่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้ว่า เมื่อมีความทุกข์อยู่ จะไม่มาหาพวก ท่านอีก ² เพราะถ้าข้าพเจ้าทำให้พวกท่านเป็นทุกข์ ใครเล่าจะทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดี ก็คือคนที่ข้าพเจ้าทำให้มีความทุกข์นั้นแหละ ³ และข้าพเจ้าได้เขียนข้อความนั้นมาถึงท่าน เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจะไม่ได้รับความทุกข์จากคนเหล่านั้น ที่ควรจะทำให้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดี ข้าพเจ้าไว้วางใจพวกท่านว่า ความยินดีของข้าพเจ้าก็เป็นความยินดีของท่านนำ ⁴ เพราะว่าข้าพเจ้าเขียนถึงท่านเพราะข้าพเจ้ามีความทุกข์ใจมาก และน้ำตาไหล ไม่ใช่เพื่อจะทำให้ท่านเป็นทุกข์ แต่เพื่อจะให้ท่านรู้จักความห่วงใยอย่างมากมายที่ข้าพเจ้ามีกับพวกท่านทั้งหลาย

การให้อภัยแก่ผู้ที่ทำให้เกิดความทุกข์

⁵ ถ้าผู้ใดเป็นต้นเหตุทำให้เกิดความทุกข์ ผู้นั้นก็ไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์แต่คนเดียว แต่ได้ทำให้พวกท่านเป็นทุกข์บ้างเหมือนกัน (ที่ว่า บ้าง นั้นก็คือ ข้าพเจ้าไม่อยากจะปรักปรำผู้นั้นจนเกินไป) ⁶ ที่คนส่วนมากได้ลงโทษคนผู้นั้นก็สมควรแล้ว ⁷ ฉะนั้นพวกท่านทั้งหลายควรจะยกโทษให้ผู้นั้น และปลอบใจเขาต่างหาก เกรงว่าเขาจะจมลงในความทุกข์เหลือล้น ⁸ ดังนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านให้ยืนยันความเห็นอกเห็นใจต่อคนนั้นใหม่ ⁹ นี่คือเหตุที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่าน หวังจะลงใจท่านดูว่า ท่านจะยอมเชื่อฟังทุกประการหรือไม่ ¹⁰ ถ้าพวกท่านจะยกโทษให้ผู้ใด ข้าพเจ้าก็ยกโทษให้ผู้นั้นด้วย เพราะถ้าข้าพเจ้ายกโทษให้คนใดๆ ข้าพเจ้าได้ยกโทษให้ผู้นั้นเพราะเห็นแก่พวกท่านทั้งหลาย ต่อหน้าของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ¹¹ เพื่อไม่ให้เรามีชัยเหนือเรา เพราะเรารู้กลอุบายของมันแล้ว

ความวิตกกังวลของเปาโลที่เมืองโตรอัส

¹² เมื่อข้าพเจ้าไปถึงเมืองโตรอัส เพื่อเผยแพร่บาร์มีของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์นั้น มีช่องทางเปิดให้แก่ข้าพเจ้าโดยพระเจ้าผู้เป็นนาย ¹³ ข้าพเจ้ายังไม่มีความสะดวกสบายเลย เพราะข้าพเจ้าไม่ได้เห็นทิศน้องของข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ข้าพเจ้าจึงลาพวกนั้นเดินทางไปยังมณฑลมาซิโดเนีย

ชัยชนะของผู้ที่อยู่ในพระผู้เป็นพระศรีอาริย์

¹⁴ แต่ขอขอบคุณพระเจ้าผู้ให้เรามีชัยตลอดเวลาโดยพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ และโปรดประทานกลิ่นหอมแห่งความรู้ของพระองค์ให้ปรากฏด้วยโศร่าทุกแห่ง ¹⁵ เพราะว่าเราเป็นกลิ่นอันหอมหวานของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ถวายต่อพระเจ้า ในหมู่คนที่กำลังจะหลุดพ้น และในหมู่คนที่กำลังจะพินาศ ¹⁶ ฝ่ายหนึ่งเป็นกลิ่นแห่งความตายซึ่งนำไปสู่ความตาย และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นกลิ่นหอมแห่งชีวิตซึ่งนำไปสู่นิพพาน ใครเล่าจะมีความสามารถเหมาะสมกับการงานเหล่านี้ ¹⁷ เพราะว่าเราไม่เหมือนกับคนทั้งหลายที่เอาบาร์มี

ของพระเจ้าไปเร่ขายกิน แต่ว่าเราเผยแพร์โดยอาศัยพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ด้วยความจริงใจ อย่างคนที่มา
จากพระเจ้า และอยู่ในสายตาของพระองค์

2 โครินธ์ 3

หนังสือรับรองของเปาโลคือ ชาวโครินธ์

¹ พวกเรากำลังจะยกย่องตัวเองหรือ? หรือว่าเราต้องการหนังสือแนะนำตัวให้แก่พวกท่านเหมือนกับคนบางคนหรือ เราต้องการหนังสือแนะนำตัวจากพวกท่านหรือ? ² พวกท่านเองเป็นหนังสือของเรา เขียนไว้ที่ดวงใจของเรา ให้คนทั้งหลายได้รู้และได้อ่าน ³ ท่านปรากฏเป็นหนังสือของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ซึ่งเราได้เขียนไว้ไม่ใช่ด้วยน้ำหมึก แต่ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ และไม่ได้เขียนไว้ที่แผ่นหิน แต่เขียนไว้ที่แผ่นดวงใจของมนุษย์

คุณลักษณะของผู้รับใช้ของพระเจ้า

⁴ และเรามีความไว้วางใจในพระเจ้าโดยพระผู้เป็นพระศรีอารีย์อย่างนั้น ⁵ ไม่ใช่เราจะคิดถือว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดจากความสามารถของเราเอง แต่ว่าความสามารถของเรามาจากพระเจ้า ⁶ ผู้ประทานให้เราสามารถเป็นผู้ทำตามพันธสัญญาใหม่ ไม่ใช่ตามตัวอักษร แต่ตามพระวิญญาณ เพราะว่าตัวอักษรนั้นทำให้ตาย แต่พระวิญญาณนั้นนำไปสู่นิพพาน

ความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติสองอย่าง

⁷ แต่ถ้าการปฏิบัติที่นำไปถึงความตายตามตัวอักษรที่ได้เขียนและจารึกไว้ที่แผ่นหินนั้น ยังมีรัศมีจนชนชาติอิสราเอลไม่สามารถมองเห็นของโมเสสได้ เพราะรัศมีจากใบหน้าของท่านซึ่งเป็นรัศมีที่กำลังจะเสื่อมสูญไป ⁸ ดังนั้นการปฏิบัติตามพระวิญญาณจะไม่มีรัศมีมากกว่านั้นอีกหรือ? ⁹ เพราะว่าถ้าการรับใช้สำหรับรับโทษยังมีรัศมี การรับใช้สำหรับการเป็นคนบุญก็ยิ่งจะมีรัศมีมากกว่านั้นอีก ¹⁰ ความจริงรัศมีที่ได้ประทานให้นั้นก็ดับแสงไปแล้ว เพราะถูกรัศมีอันเลิศนั้นได้ส่องแสงข่มจนหมด ¹¹ เพราะถ้าสิ่งที่ได้จางไปยังคงมีรัศมีถึงขนาดนั้น สิ่งซึ่งจะดำรงอยู่ก็จะมีรัศมีมากกว่านั้นอีก

ผลที่เกิดจากการกระทำของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์

¹² เมื่อเรามีความหวังเช่นนั้นแล้ว เราจึงกล้าหาญมากขึ้นที่จะพูด ¹³ และไม่เหมือนกับโมเสสที่เอาผ้าคลุมหน้าไว้ เพื่อไม่ให้ชนอิสราเอลพึงดูความเสื่อมของรัศมีที่ค่อยๆจางไปนั้น ¹⁴ แต่จิตใจของเขาก็มีดับอดไป เพราะตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ เมื่อเขาอ่านหนังสือพันธสัญญาเดิม ผ้าคลุมนั้นยังคงอยู่ ไม่ได้เปิดออก แต่ผ้าคลุมนั้นได้เปิดออกแล้วโดยพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ ¹⁵ แต่ว่าตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ ตอนไหนที่เขาอ่านคำของโมเสส ผ้าคลุมนั้นก็ยังปิดบังใจของเขาไว้ ¹⁶ แต่เมื่อผู้ใดหันกลับมาหาพระเจ้าผู้เป็นนาย ผ้าคลุมนั้นก็จะเปิดออก ¹⁷ บัดนี้พระเจ้าผู้เป็นนายเป็นพระวิญญาณนั้น และพระวิญญาณของพระเจ้าผู้

เป็นนายอยู่ที่ใด เสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น¹⁸ แต่เราทั้งหลายไม่มีผ้าคลุมหน้าไว้ จึงได้ดูสง่าราศีของพระเจ้าผู้เป็นนายเหมือนกับดูในกระจก และตัวเราก็ก่เปลี่ยนไปเป็นเหมือนกับรูปลักษณ์ของพระเจ้าผู้เป็นนาย คือมีสง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไป เหมือนกับสง่าราศีที่มาจากพระเจ้าผู้เป็นนาย ซึ่งเป็นพระวิญญาณ

2 โครินธ์ 4

บารมีของพระเจ้าเป็นพลังอำนาจของเปาโล

¹ เพราะเหตุที่เรามีพันธกิจนี้โดยได้รับความกรุณา เราจึงไม่ท้อใจ ² แต่ว่าเราได้ทิ้งเล่ห์เหลี่ยมต่างๆ ที่น่าอัปยศไปหมดแล้ว เราไม่ได้ทำกลอุบาย และไม่ได้พลักแพลงบารมีของพระเจ้าโดยวิธีการที่ล่อลวง แต่เราได้มอบตัวของเราไว้กับจิตสำนึกผิดชอบของคนทั้งหลาย โดยสำแดงความจริงในสายตาของพระเจ้า ³ แต่ถ้าบารมีของพระเจ้าของเราถูกบังไว้จากใคร ก็จากคนเหล่านั้นที่กำลังจะพินาศ

เปาโลประกาศบารมีของพระเจ้าไม่ได้ประกาศตนเอง

⁴ ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้น ภูตผีผู้ครอบครองโลกนี้ได้ทำให้ใจของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้ความสว่างของบารมีของพระเจ้าอันมีสง่าราศีของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ผู้เป็นรูปลักษณ์ของพระเจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา ⁵ เพราะว่าเราไม่ได้เผยแพร่ตัวเราเอง แต่ได้เผยแพร่พระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ว่าเป็นพระเจ้าผู้เป็นนาย และได้เผยแพร่ตัวเราเองเป็นผู้รับใช้ของพวกท่านทั้งหลาย เพราะเห็นแก่พระเยซู ⁶ เพราะว่าพระเจ้าองค์นั้น ผู้ได้สั่งให้ความสว่างออกมาจากความมืด ได้ส่องสว่างเข้ามาในจิตใจของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงสง่าราศีของพระเจ้าปรากฏในใบหน้าของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์

ของมีค่าอยู่ในภาชนะที่ทำจากดิน

⁷ แต่ว่าเรามีของมีค่าอยู่ในภาชนะดิน เพื่อให้เห็นว่าฤทธิ์เดชอันเลิศนั้นเป็นของพระเจ้า ไม่ได้มาจากตัวเราเอง ⁸ เราถูกชนาบรอบข้าง แต่ก็ไม่ได้ถึงกับกระดิกไม่ได้ เราจนปัญญา แต่ก็ไม่ได้ถึงกับหมดหวัง ⁹ เราถูกข่มเหง แต่ก็ไม่ได้ถูกทิ้ง เราถูกตีลงแล้ว แต่ก็ไม่ได้ถึงตาย ¹⁰ เราแบกความตายของพระเยซู พระเจ้าผู้เป็นนายไว้ที่กายเราเสมอ เพื่อว่าชีวิตของพระเยซูจะปรากฏในกายของเราด้วย ¹¹ เพราะว่าพวกเราที่มีชีวิตอยู่นั้น ต้องถูกมอบไว้กับความตายอยู่เสมอ เพราะเห็นแก่พระเยซู เพื่อว่าชีวิตของพระเยซูจะได้ปรากฏในร่างกายของเราที่จะต้องตายนั้น ¹² เหตุฉะนั้นความตายจึงกำลังออกฤทธิ์อยู่ในเรา แต่ชีวิตกำลังออกฤทธิ์อยู่ในพวกท่านทั้งหลาย

ความรู้และความมั่นใจของเปาโล

¹³ เพราะเรามีใจเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าเหมือนกับผู้ที่เขียนไว้ว่า “ข้าพเจ้าเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าแล้ว เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพูด” เราก็ก่เชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจึงพูด ¹⁴ เรารู้ว่าพระเจ้าผู้ให้พระเยซูเป็นขึ้นจากตาย จะให้เราเป็นขึ้นมาแบบเดียวกันโดยพระเยซู และจะพาเราเข้ามา

หาพระองค์พร้อมกับพวกท่านทั้งหลาย ¹⁵ เพราะว่าสิ่งสารพัดนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของพวกท่านทั้งหลาย เพื่อว่าเมื่อพระคุณมาถึงคนเป็นจำนวนมากขึ้น ก็จะมีการขอบคุณมากขึ้น เป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า

มีชีวิตอยู่เพราะมีความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า

¹⁶ เหตุฉะนั้นเราจึงไม่ท้อถอย ถึงแม้ว่ากายภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมไป แต่จิตใจภายในนั้นก็ยังคงเจริญขึ้นใหม่ทุกวัน ¹⁷ เพราะว่าความทุกข์ยากเล็กน้อยของเรา ซึ่งเรารับอยู่ประเดี๋ยวเดียวนั้น จะทำให้เรามีสง่าราศีอย่างใหญ่หลวงหาที่เปรียบไม่ได้ ¹⁸ เพราะว่าเราไม่ได้เห็นแก่สิ่งของที่เราเห็นอยู่ แต่เห็นแก่สิ่งของที่ไม่เห็น เพราะว่าสิ่งของที่เห็นอยู่นั้นเป็นอนิจจังคือไม่เที่ยง แต่สิ่งที่ไม่เห็นนั้นเป็นนิรันดร์ คือยั่งยืนถาวรตลอดไป

2 โครินธ์ 5

ร่างกายที่เป็นเรือนดินจะได้เข้าสวมร่างกายใหม่

¹ เพราะเรารู้ว่า ถ้าเรือนดิน คือร่างกายของเราอันเป็นที่อยู่ของพระเจ้านี้ถูกทำลายไป เราก็ยังมีที่อยู่ที่พระเจ้าประทานให้ ที่ไม่ได้สร้างด้วยมือมนุษย์ และตั้งอยู่ในสวรรค์ตลอดไป ² เพราะว่าในร่างกายนี้ เรายังคร่ำครวญอยู่ มีความต้องการอย่างมากมายที่จะสวมที่อยู่ของเราที่มาจากสวรรค์ ³ ถ้าได้สวมเช่นนั้นแล้ว เราก็จะไม่ได้เปลือยกายอยู่ ⁴ เพราะว่าเราผู้อาศัยในร่างกายอันเป็นที่อยู่ของพระเจ้านี้จึงคร่ำครวญเป็นทุกข์ ไม่ใช่เพราะอยากที่จะเปลือยกายอยู่ แต่อยากที่จะสวมกายใหม่นั้น เพื่อว่าร่างกายของเราที่จะต้องตายนั้นจะได้ชีวิตเข้าสู่นิพพาน ⁵ แต่พระเจ้าเป็นผู้เตรียมเราไว้สำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้ และพระองค์ได้ประทานพระวิญญาณเป็นมัดจำไว้กับเรา

ความมั่นใจในชีวิตเข้าสู่นิพพาน

⁶ เหตุฉะนั้นเรามั่นใจอย่างเต็มที่ว่า ขณะที่เราอยู่ในร่างกายนี้ เราอยู่ห่างจากพระเจ้าผู้เป็นนาย ⁷ เพราะเราดำเนินด้วยความเชื่อฟังอาศัยในพระองค์ ไม่ใช่ตามที่ตามองเห็น ⁸ เรามีความมั่นใจ และเราอยากที่จะอยู่กับพระเจ้าผู้เป็นนาย มากกว่าอยู่ในร่างกายนี้ ⁹ เหตุฉะนั้นเราตั้งเป้าของเราว่า จะอยู่ในกายนี้ก็ดี หรือไม่อยู่ก็ดี เราก็จะเป็นที่พอใจของพระเจ้า ¹⁰ เพราะว่าจำเป็นที่เรทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นพระศรีอาริย์ เพื่อทุกคนจะได้รับสมกับการที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่ว่าจะดีหรือชั่ว

พันธกิจแห่งการคืนดีกัน

¹¹ เพราะเหตุที่เรายำเกรงพระเจ้าผู้เป็นนายอย่างจับใจ เราจึงชักชวนคนทั้งหลาย แต่เราเป็นอย่างไรเป็นที่รู้จักแก่พระเจ้าอยู่แล้ว และข้าพเจ้าหวังว่า เราได้ปรากฏอย่างแจ่มแจ้งแก่จิตสำนึกผิ

และชอบของท่านด้วย ¹² เพราะเราไม่ได้ยกย่องตัวเองต่อพวกท่านทั้งหลายอีก แต่เราให้ท่านมีโอกาสนำเราออกอวดได้ เพื่อท่านจะได้มีข้อโต้ตอบคนเหล่านั้นที่ชอบอวดในสิ่งที่ปรากฏ แต่ไม่ได้อวดในสิ่งที่อยู่ในใจ ¹³ เพราะว่าถ้าเราได้ประพาศอย่างคนเสียสติ เราก็ได้ประพาศเพราะเห็นแก่พระเจ้า หรือถ้าเราประพาศอย่างคนปกติ ก็เพื่อประโยชน์ของพวกท่านทั้งหลาย ¹⁴ เพราะว่าพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ได้ควบคุมเราอยู่ เพราะเรามั่นใจว่า มีผู้หนึ่งได้ตายเพื่อคนทั้งหลาย เหตุฉะนั้นคนทั้งหลายจึงตายเสียแล้ว ¹⁵ และพระองค์ได้ตายเพื่อคนทั้งหลาย เพื่อคนเหล่านั้นที่มีชีวิตอยู่จะไม่ได้อยู่เพื่อประโยชน์ของตัวเองอีกต่อไป แต่จะอยู่เพื่อพระองค์ผู้ได้ตาย และเป็นขึ้นมาเพราะเห็นแก่เขาทั้งหลาย

ชีวิตใหม่ในพระผู้เป็นพระศรีอาริย์

¹⁶ เหตุฉะนั้นตั้งแต่นี้ไป เราจะไม่พิจารณาผู้ใดตามค่านิยมของโลก แม้ว่าเมื่อก่อนนี้เราเคยพิจารณาพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ตามค่านิยมของโลก แต่เดี๋ยวนี้เราจะไม่พิจารณาพระองค์เช่นนั้นอีก ¹⁷ เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกพระเจ้าสร้างใหม่ขึ้นแล้ว สิ่งเก่าๆก็ผ่านพ้นไป ในตอนนี้ สิ่งใหม่ๆ ก็เข้ามาแทนที่ ¹⁸ ทุกสิ่งทุกอย่างนี้เกิดมาจากพระเจ้า ผู้ให้เราคืนดีกันกับพระองค์ทางพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ และประทานให้เราเป็นผู้รับใช้ในเรื่องการคืนดีกัน ¹⁹ คือพระเจ้าให้โลกคืนดีกันกับพระเจ้าทางพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ไม่ได้ถือโทษในความผิดของเขา และได้มอบเรื่องการคืนดีกันมาให้เราเผยแพร่ว่า

ผู้อยู่ในพระผู้เป็นพระศรีอาริย์เป็นทูตของพระองค์

²⁰ ฉะนั้นเราจึงเป็นทูตของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ โดยที่พระเจ้าขอร้องพวกท่านทั้งหลายทางเรา เราเป็นผู้แทนของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ จึงขอร้องท่านให้คืนดีกับพระเจ้า ²¹ เพราะว่าพระเจ้าได้ทำให้พระองค์ผู้ไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนบุญของพระเจ้าทางพระองค์

2 โครินธ์ 6

คำวิงวอนของเปาโลต่อชาวโครินธ์

¹ เพราะว่าเราทำงานร่วมกันกับพระผู้เป็นพระศรีอาริย์แล้ว เราจึงวิงวอนพวกท่านว่า อย่าสักแต่รับพระคุณของพระเจ้าโดยการหาประโยชน์อะไรก็ได้ ² เพราะพระเจ้ากล่าวว่า “ในเวลาที่เหมาะสมเราได้ฟังเจ้า ในวันแห่งความหลุดพ้น เราได้ช่วยเจ้า” ในตอนนี้ เป็นเวลาที่เหมาะสม ในตอนนี้ เป็นวันแห่งความหลุดพ้น

ทัศนคติของเปาโลในการรับใช้

³ เราไม่ได้ให้ผู้ใดมีเหตุผลในสิ่งหนึ่งสิ่งใดเลย เพื่อให้การที่เราใช้นั้นเป็นสิ่งที่เขาจะติเตียนได้ ⁴ แต่เราผู้เป็นคนรับใช้ของพระเจ้าได้ทำตัวให้เป็นที่น่าพอใจของคนทั้งหลาย โดยการอดทนอย่างเต็มที่ ในความทุกข์ ความขัดสน ในความวิบัติ ⁵ การถูกเชียน การที่ถูกจำคุก การรบกวน การงานต่างๆ การอดหลับอดนอน และการอดข้าวอดน้ำ ⁶ โดยความบริสุทธิ์ โดยความรู้ โดยความอดกลั้นไม่โกรธเร็ว โดยใจกรุณา โดยพระวิญญาณ โดยพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ⁷ โดยถ้อยคำแห่งความจริง โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า โดยการใช้เครื่องอาวุธแห่งการเป็นคนบุญด้วยมือขวาและมือซ้าย ⁸ ไม่ว่าจะเป็นการมีเกียรติ ไม่มีเกียรติ และโดยการเล่าลือว่าชั่วหรือดี ถูกเขาหาว่าเป็นคนที่ล่อลวงเขาให้หลง แต่ยังเป็นคนสัตย์ซื่อ ⁹ ถูกเขาหาว่าเป็นคนไม่มีใครรู้จัก แต่ยังเป็นคนที่เขาทั้งหลายรู้จักดี เป็นเหมือนกับคนตาย แต่ในตอนนี้เรายังเป็นอยู่ เป็นเหมือนกับคนถูกเชียนดี แต่ยังไม่ตาย ¹⁰ เป็นเหมือนกับคนที่มีความทุกข์ แต่ยังมีชีวิตชื่นชมยินดีอยู่เสมอ เป็นเหมือนกับคนยากจน แต่ยังทำให้คนทั้งหลายมั่งมี เป็นคนไม่มีอะไรเลย แต่ยังมีสิ่งสารพัดบริบูรณ์

ความในใจของเปาโล

¹¹ พี่น้องชาวโครินธ์ทั้งหลาย เราพูดกับท่านอย่างไม่ปิดบังเลย และใจของเราก็เปิดรับท่าน ¹² ใจของพวกท่านทั้งหลายไม่ได้ปิดเพราะเรา แต่ปิดเพราะความรู้สึกของตัวเอง ¹³ ในการตอบสนอง ข้าพเจ้าขอพูดกับท่านเหมือนกับพูดกับลูก คือจงเปิดจิตใจของท่านเถิด

ร่างกายเป็นวิหารอยู่ของพระเจ้า

¹⁴ พวกท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ เพราะว่าบุญจะมีหุ้นส่วนอะไรกับบาป และความสว่างจะเข้าสนิทกับความมืดได้อย่างไร? ¹⁵ พระผู้เป็นพระศรีอาริย์กับมารจะลงรอยกันได้อย่างไร? หรือคนที่เชื่อจะมีส่วนอะไรกับคนที่ไม่เชื่อ ¹⁶ วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพได้ เพราะว่าพวกท่านเป็นวิหารของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ ตามที่พระเจ้ากล่าวไว้ว่า “เราจะอยู่ในเขาทั้งหลาย และจะดำเนินในหมู่พวกเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา” ¹⁷ พระเจ้าผู้เป็นนายกล่าวว่า “เหตุฉะนั้นพวกเจ้าจงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาด แล้วเราจะรับพวกเจ้าทั้งหลาย” ¹⁸ เราจะเป็นบิดาของพวกเจ้า และพวกเจ้าจะเป็นบุตรธิดาของเรา” พระเจ้าผู้เป็นนาย ผู้มีฤทธานุภาพได้กล่าวเช่นนั้น

2 โครินธ์ 7

คำขอรับรองของเปาโลในการดำเนินชีวิต

¹ พี่น้องที่รักทั้งหลาย เมื่อเรามีคำสัญญาเช่นนี้แล้ว ให้เรารักษาตัวเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของฝ่ายเนื้อหนัง และฝ่ายจิตใจ และจงทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วน โดยความยำเกรงพระเจ้า

เปาโลปลื้มใจที่ชาวโครินธ์กลับหลังหันจากความบาป

² ขอให้เปิดใจต้อนรับพวกเราเถิด เราไม่ได้ทำร้ายผู้ใด เราไม่ได้ชวนผู้ใดให้ทำชั่ว เราไม่ได้โกงผู้ใดเลย ³ ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้ไม่ใช่เพื่อจะปรักปรำท่าน เพราะข้าพเจ้าบอกแล้วว่า พวกท่านทั้งหลายอยู่ในใจของเราเลยแหละ จะตายหรือจะเป็นก็อยู่ด้วยกัน ⁴ ข้าพเจ้าพูดอย่างไวใจท่านทั้งหลาย และข้าพเจ้าภูมิใจในพวกท่านทั้งหลายอย่างมากมาย ข้าพเจ้าได้รับกำลังใจอย่างบริบูรณ์ และในความยากลำบากของเราทุกอย่าง ข้าพเจ้าก็ยังคงมีความปีติยินดีอย่างเหลือล้น

เปาโลบอกถึงสิ่งที่เกิดกับตนเอง

⁵ เพราะแม้ว่าเมื่อเรามาถึงมณฑลมาซิโดเนียแล้ว ร่างกายของเราไม่ได้พักผ่อนเลย เรามีความลำบากอยู่รอบข้าง ภายนอกมีการต่อสู้ ภายในมีความวิตกกังวล ⁶ แต่ถึงกระนั้นก็ดี พระเจ้าผู้ให้กำลังใจแก่คนที่ท้อใจ ได้ให้กำลังใจเราโดยให้ทิตัสมาหาเรา ⁷ และไม่ใช่เพียงการมาของทิตัสเท่านั้น แต่โดยการที่ท่านได้ให้กำลังใจทิตัสด้วย ตามที่ทิตัสได้มาบอกเราถึงความอาลัยอาวรณ์ ความโศกเศร้า และใจจดจ่อของท่านที่มีต่อข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดีมากขึ้น ⁸ เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้ทำให้ท่านเสียใจ เพราะจดหมายฉบับนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เสียใจ ถึงแม้ว่าเมื่อก่อนนั้นข้าพเจ้าจะเสียใจอยู่บ้าง เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า จดหมายฉบับนั้นทำให้ท่านมีความเสียใจเพียงชั่วขณะเท่านั้น

ความชื่นชมยินดีของเปาโล

⁹ แต่บัดนี้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดี ไม่ใช่เพราะท่านเสียใจ แต่เพราะความเสียใจนั้น ทำให้ท่านกลับหลังหันจากความผิดบาป เพราะว่าท่านได้รับความเสียใจอย่างที่ชอบใจของพระเจ้า ท่านจึงไม่ได้รับผลร้ายจากเราเลย ¹⁰ เพราะว่าความเสียใจอย่างที่ชอบใจของพระเจ้ายกทำให้กลับหลังหันจากความผิดบาปซึ่งนำไปถึงความหลุดพ้นและไม่เป็นที่น่าเสียใจ แต่ความเสียใจอย่างโลกนั้นก็นำไปถึงความตาย ¹¹ จงพิจารณาว่าความเสียใจอย่างที่ชอบใจของพระเจ้า ทำให้เกิดความกระตือรือร้นมากทีเดียว ทำให้เกิดการรับแรงที่จะแก้ตัวใหม่ และการเดือดร้อนแทน ความตื่นโต ความอาลัยอาวรณ์ ความกระตือรือร้น การลงโทษ ในทุกสิ่งเหล่านั้นท่านได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าท่านไม่ได้ทำผิด

วัตถุประสงค์ที่เปาโลเขียนจดหมาย

¹² เหตุฉะนั้นที่ข้าพเจ้าเขียนถึงท่าน ก็ไม่ใช่เพราะเห็นแก่คนที่ได้ทำผิด หรือเพราะเห็นแก่คนที่ต้องทนต่อการร้าย แต่เพื่อให้ความหวังใยของเราที่มีต่อท่านปรากฏแก่ท่านในสายตาของพระเจ้า ¹³ โดยเหตุนี้เราจึงมีกำลังใจเมื่อเห็นว่าพวกท่านได้รับกำลังใจ เรามีความชื่นชมยินดีมากขึ้นเพราะความยินดีของทิตัสในการที่พวกท่านได้ทำให้จิตใจของเขาเบิกบาน ¹⁴ เพราะถ้าข้าพเจ้าได้อวดเรื่องพวกท่านกับทิตัส ข้าพเจ้าก็ไม่ต้องละอายใจเลย ทุกสิ่งที่เราได้พูดกับท่านเป็นความจริงฉันทิ สิ่งที่เราได้อวดเรื่องพวกท่านกับทิตัสเมื่อก่อนนั้น ก็ปรากฏเป็นจริงเหมือนกันฉันทิ ¹⁵ และเมื่อทิตัสคิดถึงความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าของพวกท่านทั้งหลาย และการที่พวกท่านต้อนรับเขาด้วยความยำเกรงจนตัวสั่น เขาก็เพิ่มความรักในพวกท่านหลายขึ้น ¹⁶ ข้าพเจ้าชื่นชมยินดี เพราะว่าข้าพเจ้าไว้วางใจท่านได้ทุกอย่าง

2 โครินธ์ 8

สิ่งที่เปาโลอยากให้ชาวโครินธ์รู้และทำตาม

¹ พี่น้องทั้งหลาย เราอยากให้ท่านรู้ถึงพระคุณของพระเจ้า โดยที่พระองค์ ได้ประทานแก่ชุมชนของพระเจ้าทั้งหลายในมณฑลมาซิโดเนีย ² เพราะว่าเมื่อคราวที่พวกเขาถูกทดลองอย่างหนักได้รับความทุกข์ยาก ความยินดีสิ้นพันของเขา และความยากจนแสนเข็ญของเขานั้น ก็ล้นออกมาเป็นใจโอบอ้อมอารีของเขา ³ เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานได้ว่า เขาถวายโดยสุดความสามารถของเขา ความจริงก็เกินความสามารถของเขาเสียอีก ⁴ และเขายังได้วิงวอนเรา ขอให้เรายอมรับของถวายนั้น และให้เขามีส่วนในการช่วยวิมุตติชนด้วย ⁵ ไม่เหมือนกับที่เราได้คาดหมายไว้ แต่ได้ถวายตัวเขาเองแก่พระเจ้าผู้เป็นนายก่อนแล้วได้มอบตัวให้เราตามประสงค์ของพระเจ้า ⁶ จนถึงกับเราได้เตือนทิตัสว่า เมื่อเขาได้เริ่มแล้วฉันทิ ก็ให้เขาทำให้สำเร็จกับพวกท่านทั้งหลายในพระคุณนี้เหมือนกัน ⁷ เหตุฉะนั้นเมื่อท่านมีพร้อมบริบูรณ์ทุกสิ่ง คือความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า คำพูด ความรู้ ความกระตือรือร้นทั้งหลาย และพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาต่อเรา พวกท่านทั้งหลายก็จงประกอบพระคุณนี้อย่างบริบูรณ์เหมือนกันเถิด

สาเหตุที่เปาโลยกตัวอย่างของคนอื่น

⁸ ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้ไม่ได้หมายความว่าให้เป็นคำสั่ง แต่ได้นำเรื่องของคนอื่นที่มีความกระตือรือร้นมาลองดู พรหมวิหารสี่ของท่าน ว่าเป็นของแท้หรือไม่ ⁹ เพราะพวกท่านทั้งหลายรู้จักพระคุณของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอริย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเราว่า แม้ว่าพระองค์ร่ำรวย พระองค์ก็ยังยอมเป็นคนยากจน เพราะเห็นแก่พวกท่านทั้งหลาย เพื่อพวกท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนร่ำรวย เนื่องจากความยากจนของพระองค์ ¹⁰ และข้าพเจ้าจะออกความเห็นในเรื่องนี้ เพราะจะเป็นประโยชน์กับท่าน เรื่องที่ท่านได้ตั้งต้นเมื่อปีกลายนี้ และไม่ใช่ตั้งต้นจะทำเท่านั้น แต่ว่ามีน้ำใจที่จะทำด้วยนั้น

การช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นสิ่งที่ควรทำ

11 ฉะนั้นบัดนี้ก็ควรแล้วที่ท่านจะทำเรื่องนั้นให้สำเร็จ เพราะว่าเมื่อท่านมีใจพร้อมอยู่แล้ว ท่านก็จะ
ได้ทำให้สำเร็จตามความสามารถของท่าน 12 เพราะว่าถ้ามีน้ำใจพร้อมอยู่แล้ว พระเจ้าก็พอใจที่จะรับตาม
ที่ทุกคนมีอยู่ ไม่ใช่ตามที่เขาไม่มี 13 ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า ให้การงานของคนอื่นเบาลง และให้การ
งานของพวกท่านหนักขึ้น 14 แต่เป็นการให้กันไปให้กันมา ในยามที่พวกท่านมีบริบูรณ์เหมือนกับเดี๋ยวนี้
ท่านก็ควรจะช่วยคนเหล่านั้นที่ขัดสน และในยามที่เขามีบริบูรณ์ เขาก็จะได้ช่วยพวกท่านเมื่อขัดสน
เพื่อเป็นการให้กันไปให้กันมา 15 ตามที่มิเชียนไว้ว่า “คนที่เก็บได้มากก็ไม่มีเหลือ และคนที่เก็บได้น้อยก็
ไม่ขาดแคลนเลย”

สาเหตุที่ทิตัสมาพบชาวโครินธ์

16 แต่ขอขอบคุณพระเจ้า ผู้โปรดให้ทิตัสมีใจกระตือรือร้นเช่นนั้น เพื่อท่านทั้งหลายเหมือนกัน
17 เพราะไม่เพียงแต่เขาได้รับคำเตือนเท่านั้น แต่เขาได้ไปหาท่านเพราะเขาเองมีใจพร้อมอยู่แล้วด้วย 18
เราให้พี่น้องคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงในการเผยแพร่บาร์มีของพระเจ้าตามชุมชนของพระเจ้าทั้งหลายไปกับทิตัส
ด้วย 19 และไม่ใช่เพียงเท่านั้น ชุมชนของพระเจ้าได้ตั้งคนนั้นไว้ให้เป็นเพื่อนเดินทางด้วยกันกับเราใน
พระคุณนี้ซึ่งเราได้รับใช้อยู่ เพื่อให้เป็นที่ถวายเกียรติยศแก่พระเจ้าผู้เป็นนาย และเป็นที่ยกย่องอย่าง
พร้อมเพียงของเรา

เจตนาของเปาโลเรื่องของถวาย

20 เราเจตนาจะไม่ให้คนหนึ่งคนใดติเตียนเราได้ ในเรื่องของถวาย ซึ่งเรารับมาแจกนั้น 21 เพราะ
เรามุ่งที่จะทำสิ่งที่ซื่อสัตย์ ไม่ใช่เฉพาะแต่ในสายตาของพระเจ้าผู้เป็นนายเท่านั้น แต่ในสายตาของมนุษย์
ด้วย 22 เราได้ส่งพี่น้องอีกคนหนึ่งไปกับเขาทั้งสองด้วย ผู้ซึ่งเราได้ทดสอบแล้วว่า มีความกระตือรือร้นใน
หลายสิ่ง และเดี๋ยวนี้เขามีความกระตือรือร้นมากขึ้น เพราะเรามีความไว้วางใจในท่านมาก 23 ถ้ามีคนใดถามถึง
ทิตัส ทิตัสก็เป็นเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า และเป็นผู้ช่วยในการของพวกท่านทั้งหลาย หรือถ้ามีคนใดถาม
ถึงพี่น้องสองคนนั้น เขาก็เป็นทูตรับใช้ของชุมชนของพระเจ้าทั้งหลายและเป็นสง่าราศีของพระเจ้าผู้เป็นพระ
ศรีอารีย์ 24 เหตุฉะนั้นจึงให้พรหมิวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาของท่านประจักษ์แก่คน
เหล่านั้น และแสดงให้เห็นแก่ชุมชนของพระเจ้าทั้งหลายด้วย ให้สมกับที่ข้าพเจ้าได้อวดเรื่องพวกท่านให้เขาฟัง

2 โครินธ์ 9

เปาโลขอให้ชาวโครินธ์เตรียมของถวายไว้ให้พร้อม

1 ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องเขียนถึงท่านในเรื่องการช่วยเหลือวิมุตติชน 2 เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าใจของ
ท่านพร้อมอยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึงพูดอวดเรื่องพวกท่านกับพวกมาซิโดเนียว่า พวกอาคาญาได้จัดเตรียมไว้

พร้อมแล้ว ตั้งแต่ปีกลาย และความกระตือรือร้นของพวกท่านก็เข้าใจคนทั้งหลาย³ แต่ข้าพเจ้าได้ให้พี่น้องเหล่านั้นไป เพื่อไม่ให้เกิดการอวดของเราเรื่องท่านในข้อนั้นเป็นการเปล่าประโยชน์ และเพื่อให้ท่านจัดเตรียมไว้ให้พร้อมตามที่ข้าพเจ้าได้พูดไปแล้วนั้น⁴ มิฉะนั้นแล้ว ถ้าชาวมาซิโดเนียบางคนมากับข้าพเจ้า และเห็นว่าท่านไม่ได้เตรียมพร้อมตามที่เราได้อวดไว้นั้น อย่าว่าแต่ท่านจะขายหน้าเลย เราเองก็จะขายหน้าด้วย⁵ เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า สมควรที่จะวิงวอนให้พี่น้องเหล่านั้นไปหาท่านก่อนข้าพเจ้า และให้จัดเตรียมของถวายของท่านไว้ ตามที่ท่านได้สัญญาไว้แล้ว เพื่อของถวายนั้นจะมีอยู่พร้อม และจะเป็นของถวายที่ทำให้ด้วยใจกว้างขวาง ไม่ใช่ให้ด้วยการฝืนใจ

หลักในการถวาย

⁶ นี่แหละ คนที่หว่านเพียงเล็กน้อยก็จะเกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย คนที่หว่านมากก็จะเกี่ยวเก็บได้มาก⁷ ทุกคนจงให้ตามที่เขาได้คิดไว้ในใจ ไม่ใช่ให้ด้วยนิกเสียดาย ไม่ใช่ให้ด้วยการฝืนใจ เพราะว่าพระเจ้าเมตตาคนเหล่านั้นที่ให้ความใจยินดี⁸ และพระเจ้ามีฤทธิ์สามารถประทานพระคุณอันอุดมทุกอย่างแก่พวกท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านมีทุกสิ่งทุกอย่างเพียงพอสำหรับตัวเสมอ ทั้งจะมีสิ่งของบริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่างด้วย⁹ ตามที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า “เขาแจกจ่าย เขาได้ให้แก่คนยากจน บุญของเขาดำรงอยู่ตลอดไป”¹⁰ ฝ่ายพระเจ้าผู้ประทานพืชแก่คนที่หว่าน และประทานอาหารแก่คนที่กิน จะให้พืชของท่านที่หว่านนั่นทวีขึ้นอย่างมากมาย และจะให้ผลแห่งบุญของท่านเจริญมากขึ้น¹¹ โดยให้พวกท่านทั้งหลายมีสิ่งสารพัดมั่งคั่งบริบูรณ์ขึ้น เพื่อให้ท่านมีแจกจ่ายอย่างใจกว้างขวาง ซึ่งจะให้เกิดการขอบคุณพระเจ้า

ผลที่เกิดขึ้นจากการถวาย

¹² เพราะว่าการรับใช้ในการบริการนั้นไม่ใช่จะช่วยวิมุตติชนที่ขัดสนเท่านั้น แต่ยังเป็นเหตุให้มีการขอบคุณพระเจ้าอย่างมากมายอีกด้วย¹³ และเนื่องจากผลแห่งการรับใช้นั้น เขาจึงถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า โดยเหตุที่พวกท่านทั้งหลายยอมฟัง และตั้งใจอยู่ในบารมีของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ และเพราะเหตุที่ท่านได้แจกจ่ายแก่เขา และแก่คนทั้งหลายด้วยใจกว้างขวาง¹⁴ เขาก็จะวิงวอนขอพระพรให้แก่พวกท่านทั้งหลาย และอภิลักษณ์ท่านอย่างมากมาย เพราะเหตุพระคุณของพระเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในท่านอย่างเหลือล้น¹⁵ จงขอบคุณพระเจ้าเพราะของประทานซึ่งพระองค์ประทานนั้นที่เหลือจะพรรณนาได้

2 โครินธ์ 10

คำขอร้องของเปาโล

¹ ข้าพเจ้าผู้มีชื่อว่า เปาโล ขอวิงวอนท่านเป็นส่วนตัว โดยเห็นแก่ความสุภาพ และความใจดีของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ข้าพเจ้าผู้ที่ท่านว่า เป็นคนสุภาพถ่อมตัวเมื่ออยู่กับท่านทั้งหลาย แต่เมื่ออยู่ต่างหากก็เป็นคนใจกล้าหาญ² คือข้าพเจ้าขอร้องท่านว่า เมื่อข้าพเจ้ามาอยู่กับท่าน อย่าให้ข้าพเจ้าต้องแสดงความกล้าหาญด้วยความแค้นใจ อย่างที่ข้าพเจ้าคาดหมายว่าสำแดงต่อบางคนที่คิดว่าเรายังทำตามค่านิยมของ

โลกนี้³ เพราะว่า ถึงแม้ว่าเราอยู่ในโลกก็จริงอยู่ แต่เราก็ไม่ได้สู้รบตบมือตามอย่างที่โลกทำ⁴ เพราะว่า อาวุธยุทธโศภกรรมแห่งการสงครามของเราไม่ใช่ของฝ่ายโลก แต่มีอำนาจอันใหญ่หลวงจากพระเจ้าที่จะ ทำลายป้อมอันแข็งแรงลงได้⁵ คือทำลายความคิด และวิฐิมานะทุกอย่างที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของ พระเจ้า และน้อมนำความคิดทุกอย่างให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงเชื่อฟังพระผู้เป็นพระศรีอารีย์⁶ และพร้อมที่จะลงโทษทุกคนที่ไม่เชื่อฟัง ในเมื่อท่านรับว่าจะเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์แล้ว

เปาโลอ้างถึงสิทธิอำนาจที่ท่านได้รับ

⁷ ท่านจงดูสิ่งที่ปรากฏแก่ตา ถ้าผู้ใดมั่นใจว่าตัวเป็นคนของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ ก็ให้ผู้นั้นคิดถึง ตัวเองอีกว่า เมื่อเขาเป็นคนของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ เราก็เป็นคนของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์เหมือนกัน⁸ ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะโอดวอดมากไปสักหน่อยในเรื่องอำนาจ ซึ่งพระเจ้าผู้เป็นนายได้ให้ไว้เพื่อเสริมสร้างท่าน ไม่ใช่เพื่อทำลายท่าน ข้าพเจ้าก็จะไม่อาย⁹ เพื่อพวกท่านทั้งหลายจะไม่คิดเห็นว่า ข้าพเจ้าอยากให้ท่าน กลัวเพราะจดหมายของข้าพเจ้า¹⁰ เพราะมีบางคนพูดว่า “จดหมายของเปาโลนั้นมีน้ำหนัก และมีอำนาจ มากก็จริงอยู่ แต่ว่าตัวเขาอ่อนกำลัง และคำพูดของเขาก็ใช้ไม่ได้”¹¹ จงให้คนเหล่านั้นเข้าใจอย่างนี้ว่า เมื่อเราไม่อยู่เราพูดไว้ในจดหมายของเราว่าอย่างไร เมื่อเรามาแล้วเราก็จะทำอย่างนั้นด้วย¹² เราไม่ ต้องการที่จะจัดอันดับ หรือเปรียบเทียบตัวเราเองกับบางคนที่ยกย่องตัวเอง แต่เมื่อเขาเอาตัวของเขาเป็น เครื่องวัดกันและกัน และเอาตัวเปรียบเทียบกันและกัน เขาก็เป็นคนขาดความเข้าใจ

เปาโลไม่ได้โอดวอดสิ่งใดเกินขอบเขต

¹³ ฝ่ายเราจะไม่โอดวอดในสิ่งใดเกินขอบเขต แต่ว่าจะอวดในขอบเขตที่พระเจ้าจัดไว้ให้เรา และพวกท่านก็อยู่ในขอบเขตนั้น¹⁴ การที่มาถึงท่านนั้น ไม่ใช่โดยการล่วงเกินขอบเขตอันควร เรามาจนถึง พวกท่านทั้งหลาย เพื่อเผยแพร่มารมย์ของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์¹⁵ เราไม่ได้โอดวอดเกินขอบเขต ไม่ได้ อวดในการทำงานที่คนอื่นได้ทำไว้ แต่เราหวังว่า เมื่อความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าของท่านเจริญขึ้นแล้ว ท่านจะช่วยเราให้ขยายเขตกว้างขวางออกไปอีกอย่างมากตามขนาดของเรา¹⁶ เพื่อเราจะได้เผยแพร่มารมย์ของพระเจ้าในเขตที่อยู่นอกท้องถื่นของพวกท่าน โดยไม่โอดวอดเรื่องการทำงานที่คนอื่นได้ทำไว้แล้วนั้น¹⁷ ถ้าผู้ใดจะอวด ก็จงอวดพระเจ้าผู้เป็นนาย¹⁸ เพราะคนที่ยกย่องตัวเองไม่เป็นที่นับถือของผู้ใด คนที่น่า นับถือ นั่นคือคนที่พระเจ้าผู้เป็นนายยกย่อง

2 โครินธ์ 11

ความหวังใยของเปาโลที่มีต่อชาวโครินธ์

¹ ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ท่านทนฟังความโง่ของข้าพเจ้าสักหน่อยหนึ่ง ความจริงท่านก็ทนอยู่แล้ว² เพราะว่าข้าพเจ้าหวังแทนท่านอย่างที่ว่าพระเจ้าหวังแทน เพราะว่าข้าพเจ้าได้หมั้นพวกท่านไว้สำหรับสาม

ผู้เดียว เพื่อถวายพวกท่านให้แก่พระผู้เป็นพระศรีอาริย์ เป็นพรหมจารีบริสุทธิ์³ แต่ข้าพเจ้าเกรงว่าท่านได้
ล่องลงนางเอวด้วยอุบายของมโนจิต จิตใจของท่านก็จะถูกล่องลงให้หลงไปจากความบริสุทธิ์ ซึ่งมีอยู่ใน
พระผู้เป็นพระศรีอาริย์ โดยวิธีหนึ่งวิธีใดฉันนั้น⁴ เพราะว่าถ้าคนใดจะมาเผยแผ่พระเยซูอีกองค์หนึ่ง
ซึ่งแตกต่างกับที่เราได้เผยแพร่นั้น หรือถ้าท่านจะรับพระวิญญาณอื่นซึ่งแตกต่างจากที่ท่านได้รับแต่ก่อน
หรือรับบารมีอื่นซึ่งแตกต่างกับที่ท่านได้รับไว้แล้ว แหม พวกท่านทั้งหลายช่างอดทนสนใจฟังเขาเสียจริ
งๆนะ⁵ เพราะข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าไม่ด้อยกว่าอัครทูตชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นแม้แต่นิดเดียว⁶ แม้ว่าข้าพเจ้า
พูดไม่เก่ง แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีความรู้ ความจริงเราก็ได้แสดงข้อนี้ให้ประจักษ์แก่พวกท่านในกิจการทุกอย่าง
แล้ว

คำถามที่สำคัญที่เปาโลถามชาวโครินธ์

⁷ การที่ข้าพเจ้าถ่อมกายถ่อมใจลงเพื่อยกชูท่านขึ้น และได้เผยแผ่บารมีของพระเจ้า แก่พวก
ท่านโดยไม่คิดค่าตอบแทนอะไร เป็นการทำผิดหรือ? ⁸ ข้าพเจ้าได้ปล้นชุมชนของพระเจ้าอื่นๆด้วยการ
รับเงินบำรุงจากเขา เพื่อจะได้รับใช้พวกท่าน⁹ และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่าน และกำลังอดอยากนั้น
ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นภาระแก่ผู้ใด เพราะว่า พี่น้องที่มาจากมณฑลมาซิโดเนียได้เจือจานให้พอแก่ความ
ต้องการของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะวังตัวไม่ให้เป็นภาระแก่พวกท่านในทางหนึ่งทางใดทุกอย่าง และข้าพเจ้าจะ
วังตัวเช่นนี้ต่อไป¹⁰ ความจริงของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์มีอยู่ในข้าพเจ้าฉันใด จึงไม่มีผู้ใดในมณฑลอา
คาเซีย สามารถที่จะห้ามข้าพเจ้าไม่ให้รอดเรื่องนี้ได้ฉันนั้น¹¹ เพราะเหตุใด เพราะข้าพเจ้าไม่รักพวกท่าน
หรือ? พระเจ้ารู้ดีว่าข้าพเจ้ารักพวกท่าน

เปาโลชี้แจงถึงพวกอัครทูตปลอม

¹² แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าทำไปนั้น ข้าพเจ้าก็จะทำต่อไป เพื่อข้าพเจ้าจะตัดโอกาสคนเหล่านั้นที่คอยหา
โอกาส เพื่อว่าเมื่อเขาโอ้อวดนั้นเขาจะได้ปรากฏว่ามีสภาพเหมือนกับเรา¹³ เพราะคนเช่นนั้นเป็นอัครทูต
ปลอม เป็นคนงานที่หลอกลวง ปลอมตัวเป็นอัครทูตของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์¹⁴ การทำเช่นนั้นไม่แปลก
ประหลาดเลย ถึงชาตानเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตแห่งความสว่างได้¹⁵ เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกอะไร
ที่ผู้รับใช้ของชาตानจะปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของความถูกต้อง ในที่สุดเขาก็จะเป็นไปตามการกระทำของเขา

การทนทุกข์ของเปาโลในฐานะอัครทูต

¹⁶ ข้าพเจ้าขอพูดซ้ำอีกว่า อย่าให้ใครเห็นไปว่าข้าพเจ้าเป็นคนโง่ แต่ถ้ามี ก็ให้เขาต้อนรับ
ข้าพเจ้าอย่างต้อนรับคนโง่เถิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้รอดตัวเองได้บ้าง¹⁷ การที่ข้าพเจ้าพูดเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่
ได้พูดตามอย่างพระเจ้าผู้เป็นนาย แต่พูดอย่างคนโง่ เพราะว่าไว้ใจตัวเองในการรอดนั้น¹⁸ เพราะว่าเมื่อ
เห็นว่าหลายคนเคยรอดตามกิเลส ตัณหา อุปาทาน และอวิชชา ข้าพเจ้าก็จะสืवादเหมือนกัน¹⁹ เพราะว่า
การที่ท่านทนฟังคนโง่พูดด้วยความยินดีนั้น น่าจะเป็นเพราะท่านฉลาดเสียนี้กระไร²⁰ เพราะท่านทนเอา

ถ้ามีผู้นำท่านไปเป็นทาส ถ้ามีผู้เอาท่านไปเป็นเหยื่อ ถ้ามีผู้มายึดเอาของของท่านไป ถ้ามีผู้ยกตัวเองเป็นใหญ่ ถ้ามีผู้ตบหน้าท่าน

ถ้าจะอวด เปาโลก็ไม่ได้ด้อยไปกว่าคนอื่นเลย

21 ข้าพเจ้าต้องพูดด้วยความละเอียดว่า ดูเหมือนเราอ่อนแอเกินไปในเรื่องนี้ ไม่ว่าใครกล้าอวดในเรื่องใด (ข้อยพูดอย่างคนโง่) ข้าพเจ้าก็กล้าอวดเรื่องนั้นเหมือนกัน 22 เขาเป็นชาติอิสราเอลหรือ? ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน เขาเป็นชนชาติอิสราเอลหรือ? ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน เขาเป็นเชื้อสายของอับราฮัมหรือ? ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน 23 เขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นพระศรีอารีย์หรือ? ข้าพเจ้าก็เป็นดีกว่าเขาเสียอีก (ข้อยพูดอย่างคนบ้า) ข้าพเจ้าทำงานมากกว่าเขามาก ข้าพเจ้าถูกโบยตีเกินขนาด ข้าพเจ้าติดคุกมากกว่าเขา ข้าพเจ้าเกือบตายบ่อยๆ

รายละเอียดที่เปาโลถูกทำร้ายเพื่อพระเจ้า

24 พวกยิวเย็บข้าพเจ้าห้าเท้าๆ ละสามสิบเก้าที่ 25 เขาตีข้าพเจ้าด้วยไม้เรียวสามครั้ง เขาเอาก้อนหินขว้างข้าพเจ้าครั้งหนึ่ง ข้าเจ้าเผชิญภัยเรื้อร่าสามครั้ง ข้าพเจ้าลอยอยู่ในทะเลวันหนึ่งกับคินหนึ่ง 26 ข้าพเจ้าต้องเดินทางบ่อยๆ เผชิญภัยอันน่ากลัวในแม่น้ำ เผชิญภัยโจรภัย เผชิญภัยจากชนชาติของข้าพเจ้าเอง เผชิญภัยจากคนต่างชาติ เผชิญภัยในเมือง เผชิญภัยในป่า เผชิญภัยในทะเล เผชิญภัยจากพี่น้องจอมปลอม 27 ต้องทำงานหนักเหนื่อยและยากลำบาก ต้องอดหลับอดนอนอยู่บ่อยๆ ต้องหิวและกระหาย ต้องอดข้าวอยู่เรื่อยๆ ต้องทนหนาวและเปลือยกายอยู่ 28 และนอกจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ภายนอกแล้ว ยังมี การอื่นที่บีบข้าพเจ้าอยู่ทุกวัน คือการดูแลชุมชนของพระเจ้าทั้งหลาย

การมีส่วนร่วมของคนอื่นๆ ของเปาโล

29 มีใครบ้างที่เป็นคนอ่อนกำลัง และข้าพเจ้าไม่ได้อ่อนกำลังด้วย มีใครบ้างที่ถูกทำให้สะดุด และข้าพเจ้าไม่เป็นทุกข์เป็นร้อนด้วย 30 ถ้าข้าพเจ้าจำเป็นต้องอวด ข้าพเจ้าก็จะอวดสิ่งที่แสดงว่า ข้าพเจ้าเป็นคนอ่อนกำลัง 31 พระเจ้าผู้เป็นพ่อของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเรา พระองค์เป็นผู้ที่ควรแก่การสรรเสริญตลอดไป พระองค์รู้ว่า ข้าพเจ้าไม่ได้พูดเท็จเลย 32 ผู้ว่าราชการเมืองของกษัตริย์อาเรทัสในกรุงดามัสกัส ได้ให้ทหารเฝ้ากรุงดามัสกัสไว้ เพื่อจะจับตัวข้าพเจ้า 33 แต่เขาเอาตัวข้าพเจ้าใส่กระบุงใหญ่หย่อนลงทางช่องที่กำแพงเมือง ข้าพเจ้าจึงพ้นจากเงื้อมมือของผู้ว่าราชการ

2 โครินธ์ 12

นิมิตที่เปาโลได้รับ

1 ข้าพเจ้าจำเป็นต้องอวด ถึงแม้ว่าจะไม่มีประโยชน์อะไร แต่ข้าพเจ้าจะเล่าต่อไปถึงนิมิต และการเปิดเผยต่างๆ ซึ่งมาจากพระเจ้าผู้เป็นนาย 2 สิบสี่ปีมาแล้วข้าพเจ้าได้รู้จักชายคนหนึ่ง ในพระเจ้าผู้เป็น

พระศรียารีย์ เขาถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม (แต่จะไปทั้งกาย หรือไปโดยไม่มีกาย ข้าพเจ้าไม่รู้ พระเจ้ารู้) ³ ข้าพเจ้ารู้จักชายคนนั้น (แต่จะไปทั้งกายหรือไม่มีกาย ข้าพเจ้าไม่รู้ พระเจ้ารู้) ⁴ คือว่าคนนั้นถูกรับขึ้นไปยังสวนสวรรค์ของพระเจ้า และได้ยินคำพูดซึ่งจะพูดเป็นคำไม่ได้ และมนุษย์จะพูดออกมาก็เป็นเรื่องต้องห้าม ⁵ สำหรับชายคนนั้นข้าพเจ้าอวดได้ แต่สำหรับตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าจะไม่อวดเลย นอกจากจะอวดถึงเรื่องความอ่อนแอของข้าพเจ้า

คำตอบของพระเจ้าที่มีต่อเปาโล

⁶ เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าอยากจะอวด ข้าพเจ้าก็ไม่ใช้คนโง่ เพราะข้าพเจ้าพูดตามความจริง แต่ข้าพเจ้าระงับไว้ ก็เพราะเกรงว่า บางคนจะยกข้าพเจ้าเกินกว่าที่เขาได้เห็น และได้ฟังเกี่ยวกับข้าพเจ้า ⁷ และเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวจนเกินไป เนื่องจากที่ได้เห็นการเปิดเผยของพระเจ้ายิ่งใหญ่มากมายนั้น ก็ยังให้มีหนามในร่างกายของข้าพเจ้าอยู่ หนามนั้นเป็นทูตของมารที่คอยทุบตีข้าพเจ้า เพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวเกินไป ⁸ เรื่องหนามนั้น ข้าพเจ้าวิงวอนพระเจ้าผู้เป็นนายถึงสามครั้ง เพื่อขอให้มันหลุดไปจากข้าพเจ้า ⁹ แต่พระองค์พูดกับข้าพเจ้าว่า “พระคุณของเราก็มีพอสำหรับเจ้าแล้ว เพราะความอ่อนแอมีอยู่ที่ใด ฤทธิ์เดชของเราก็มีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาดที่อยู่ที่นี่” เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงยินดีโอ้อวดในความอ่อนแอทั้งหลายของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระเจ้าผู้เป็นพระศรียารีย์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า ¹⁰ เหตุฉะนั้นเพราะเห็นแก่พระเจ้าผู้เป็นพระศรียารีย์ ข้าพเจ้าจึงพอใจในความอ่อนแอของข้าพเจ้า ในการถูกทำร้ายต่างๆ ในความยากลำบาก ในการถูกข่มเหง ในความอับจน เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอตอนไหน ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงขึ้นตอนนั้น

เปาโลมีฐานะเท่าเทียมกับอัครทูตคนอื่น

¹¹ ในการอวดนั้นข้าพเจ้าก็เป็นคนโง่ไปแล้วซี พวกท่านบังคับให้ข้าพเจ้าเป็น เพราะว่าสมควรแล้วที่ท่านจะยกย่องข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ด้อยไปกว่าอัครทูตชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นแต่อย่างใดเลย ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ विशेषอะไรเลยก็จริงอยู่ ¹² แท้จริงหมายสำคัญต่างๆของอัครทูต ก็ได้สำแดงให้ประจักษ์แจ้งในหมู่พวกท่านแล้ว ด้วยความเพียรต่างๆ โดยหมายสำคัญ โดยการมหัศจรรย์ และโดยการอิทธิฤทธิ์ ¹³ เพราะว่าพวกท่านเสียเปรียบชุมชนของพระเจ้าที่อื่นๆในข้อใดเล่า เว้นไว้ในข้อนี้ คือที่ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นภาระแก่พวกท่าน การผิบนั้นขอท่านให้อภัยแก่ข้าพเจ้าเถิด

เปาโลบอกถึงแผนการที่จะมาเยี่ยมชาวโครินธ์

¹⁴ ในตอนนี้ ข้าพเจ้าเตรียมพร้อมที่จะมาเยี่ยมพวกท่านเป็นครั้งที่สาม และข้าพเจ้าจะไม่เป็นภาระแก่พวกท่าน เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ต้องการสิ่งใดจากท่าน แต่ต้องการตัวท่าน เพราะว่าที่บุตรธิดาจะสะสมไว้สำหรับบิดามารดาที่ไม่สมควร แต่บิดามารดาควรสะสมไว้สำหรับบุตรธิดา ¹⁵ และข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะสละแรงทั้งหมดเพื่อพวกท่านทั้งหลาย แม้ว่าข้าพเจ้ารักท่านมากขึ้นๆ ท่านกลับรักข้าพเจ้าน้อยลง ¹⁶ ถึงแม้ว่าเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นภาระแก่พวกท่าน แต่พวกท่านก็พูดว่า ข้าพเจ้าใช้กุศโลบายเอาเปรียบท่าน ¹⁷ ข้าพเจ้าได้โกงอะไรจากพวกท่านในการที่ส่งคนเหล่านั้นไปเยี่ยมพวกท่านหรือ? ¹⁸

ข้าพเจ้าขอให้ทิตัสไป และพี่น้องอีกคนหนึ่งไปด้วย ทิตัสได้ไกลจากพวกท่านอยู่หรือ? เราทั้งสองไม่ได้ดำเนินการด้วยน้ำใจอย่างเดียวกันหรือ? เราไม่ได้เดินตามรอยเดียวกันหรือ?

เปาโลบอกถึงเรื่องที่ทำไปนั้นทำเพื่ออะไร?

19 พวกท่านทั้งหลายยังคิดว่าเรากำลังพูดแก้ตัวต่อท่านอีกหรือ? ความจริงเราพูดในพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ เหมือนกับเราอยู่ต่อหน้าพระเจ้า พี่น้องที่รัก สิ่งสารพัดที่เราได้ทำไปนั้น เราทำไปเพื่อท่านจะเจริญขึ้น 20 เพราะว่าข้าพเจ้ากลัวว่าเมื่อข้าพเจ้ามาถึง ข้าพเจ้าอาจจะไม่เห็นพวกท่านเป็นเหมือนที่ข้าพเจ้าอยากเห็น และท่านจะเห็นข้าพเจ้าเหมือนคือที่ท่านอยากเห็น คือเกรงว่าไม่เหตุใดก็เหตุหนึ่ง จะมีการทะเลาะกัน ริษยากัน โกรธให้กัน มักใหญ่ใฝ่สูง นิินทา กัน ชุบซิบส่อเสียดกัน จ้องมองพองตัว และเกะกะวุ่นวายกัน 21 ข้าพเจ้าเกรงว่า เมื่อข้าพเจ้ากลับมา พระเจ้าของข้าพเจ้าจะให้ข้าพเจ้าต่ำต้อยในหมู่พวกท่าน และข้าพเจ้าจะต้องเศร้าใจ เพราะเหตุหลายคนที่ได้ทำผิดมาก่อนแล้ว และไม่ได้กลับใจถึงความชั่วช้า การผิดประเวณี และการลามก ซึ่งเขาได้ทำอยู่นั้น

2 โครินธ์ 13

เปาโลบอกสาเหตุที่จะมาเยี่ยมเขาครั้งที่สาม

1 ครั้งนี้จะเป็นครั้งที่สามที่ข้าพเจ้าจะมาเยี่ยมยามพวกท่าน คำพูดทุกๆคำต้องมีพยานสองหรือสามปาก จึงจะเป็นที่เชื่อถือได้ 2 ข้าพเจ้าได้เตือนผู้ที่ทำผิดบาป และคนอื่นๆอีก และบัดนี้ข้าพเจ้าจึงบอกท่านอีก เมื่อข้าพเจ้าไม่ได้อยู่กับท่าน เหมือนกับเมื่อข้าพเจ้าได้อยู่กับท่านในครั้งที่สองนั้นว่า ถ้าข้าพเจ้ามาอีก ข้าพเจ้าจะไม่เว้นการติโทษคนเหล่านี้เลย 3 เพราะว่าพวกท่านทั้งหลายต้องการที่จะเห็นหลักฐานว่าพระผู้เป็นพระศรีอาริย์พูดผ่านทางข้าพเจ้า พระองค์ไม่ได้อ่อนต่อพวกท่าน แต่มีฤทธิ์มากในหมู่พวกท่าน 4 เพราะถึงแม้ว่าพระองค์ถูกตรึงในความอ่อนแอ พระองค์ยังมีชีวิตอยู่โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพราะว่าเราก็อ่อนแอด้วยกันกับพระองค์ แต่เรายังมีชีวิตเป็นอยู่อยู่กับพระองค์โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

คำตักเตือนและคำอวยพร

5 ท่านจงพิจารณาคูตัวของท่านว่า ท่านตั้งอยู่ในความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าหรือไม่ จงพิสูจนตัวของท่านเองเถิด ท่านรับรู้หรือว่า พระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ อยู่ในพวกท่านทั้งหลาย นอกจากท่านจะไม่สามารถผ่านการพิสูจนนั้น 6 แต่ข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงรู้ว่าเราไม่ได้แพ้ต่อการพิสูจนนั้น 7 บัดนี้ข้าพเจ้าอธิษฐานสวดอ้อนวอนต่อพระเจ้าเพื่อพวกท่านทั้งหลายจะไม่ทำชั่วใดๆ ไม่ใช่เราจะให้ปรากฏว่าเราชนะการพิสูจน แต่เพื่อท่านจะประพฤติเป็นที่ชอบ ถึงแม้ว่าดูคล้ายๆว่าเราเองแพ้การพิสูจน 8 เพราะว่าเราทำสิ่งใดขัดกับความจริงไม่ได้ แต่ได้ทำเพื่อความจริงเท่านั้น 9 เพราะว่าเมื่อเราอ่อนแอ และท่านแข็งแรง เราก็ยินดี เราอยากได้สิ่งนี้ด้วย คือขอให้พวกท่านทั้งหลายบรรลุถึงความบริบูรณ์ 10 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียน

ข้อความนี้เมื่อข้าพเจ้าไม่อยู่ เพื่อเมื่อข้าพเจ้ามาแล้ว จะได้ไม่ต้องกวดขันท่านโดยใช้อำนาจ ซึ่งพระเจ้าผู้เป็นนาย ประทานให้แก่ข้าพเจ้า เพื่อการก่อกั้นไม่ใช่เพื่อการทำลายลง

คำอวยพรในตอนสุดท้าย

11 ในที่สุดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ขอแลกก่อน ท่านจงปรับปรุงตัวให้ดี จงฟังคำวิงวอนของข้าพเจ้า จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และพระเจ้าแห่งพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา สันติภาพและสันติสุขจะอยู่กับท่าน ¹² จงหักทลายกันด้วยประเพณีไปламаไหว ¹³ วิมุตติชนของพระเจ้าทุกคนฝากความคิดถึงมาหาท่านทั้งหลาย ¹⁴ ขอให้พระคุณของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ พระเจ้าผู้เป็นนาย พรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาแห่งพระเจ้า และความสนิทสนมซึ่งมาจากพระวิญญาณ จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด สาธุ